

Korkeimmalle hallinto-oikeudelle

Forssan Ympäristöurakointi Oy:n Vaasan hallinto-oikeuden päätöksestä
30.11.2018, nro 18/0523/1, tekemää valituslupahakemusta ja valitusta kos-
keva vastine,
korkeimman hallinto-oikeuden dnro 6200/1/18, 28.2.2019

Vastineen antaja

Forssan kaupungin ympäristölupalautakunta
PL 62, 30101 Forssa
puh. vaihde 03 41411
yhteyshenkilö ympäristöpäällikkö Niina Salminen-Åberg, puh. 03 4141 5267,
niina.salminen@forssa.fi

Vastine

Forssan kaupungin ympäristölupalautakunta katsoo jäljempänä mainituin pe-
rustein, että Forssan Ympäristöurakointi Oy on esittänyt riittävät perusteet vali-
tuslupan myöntämiselle ja että yhtiölle tulisi sen vuoksi myöntää valituslupa.
Lautakunnan käsityksen mukaan asiassa on myös ennakkopäätöksen tarve.

Vastineen perustelut

Maa-ainesten ottoon ja kiviaineksen murskaukseen liittyvät toiminnot ovat
usein hyvin kiistanalaisia, ja lupa-asioiden käsittely kestää vuosia. Maa-aines-
ten otto on yhteiskunnallisesti merkittävää toimintaa, ja yleinen etu edellyttäisi
lupa-asioiden nykyistä sujuvampaa käsittelyä.

Maa-ainesten käsittelyn kiistanalaisimmat haitat ovat yleensä melu ja pöly. Ja
edelleen näyttää siltä, että yksiselitteisiä haitan arviointi- ja poistomenetelmiä
ei ole. Näiden menetelmien nykyistä sujuvampaan käyttöön ja tulkintaan pitää
saada lisää selkeitä ratkaisuja, joihin voidaan vedota tulevilla hankkeilla.

Selvää on, että pilaantumisen estämiseksi on tiettyjä sitovia raja-arvoja, joiden
ylittäminen on lähtökohtaisesti kielletty. Ongelmana on se, että esimerkiksi
melutason arviointi mallinnoiksi ja mittaus ovat harvoin ehdottomasti joko oi-
kein tai väärin. Arviot perustuvat aina tiettyihin valittuihin lähtöoletuksiin, joiden
oikeellisuutta harvoin pystytään todentamaan. Ja harvoin mallinnuksen perus-
teella voidaan varmuudella sanoa, onko melu impulssimaista tiettyssä tarkas-
telupisteessä vai ei.

Nyt käsittelyssä olevassa lupa-asiassa Vaasan hallinto-oikeus on arvioinut lu-
pahakemuksen hylkäämispäätöstä mm. sillä perusteella, että hakijan esittämä
meluntorjuntasuunnitelmaa ei ollut uskottava meluvallien osalta. Ympäristölu-
palautakunnalla ei ole ollut perusteita kyseenalaistaa hakijan esittämiä melun-
torjuntatoimia. Korkeimman hallinto-oikeuden olisi aiheellista arvioida, antaako

2 (2)

kyseinen suunnitelma ja sen perusteena oleva menetelmä riittävän oikeusvarmuuden asiassa.

Vastaavasti Vaasan hallinto-oikeus toteaa perusteluissaan, että toiminnan kieltäminen kesäkuukausina ei vähennä naapuruussuhdelain tarkoittamaa haittaa, koska Hevossilta Oy:n toiminta on ympärivuotista. Ja kun vielä otetaan huomioon, että suunniteltu liikennereitti kulkisi Hevossilta Oy:n toiminta-alueen halki, ei suunniteltua toimintaa hallinto-oikeuden mukaan ole mahdollista harjoittaa aiheuttamatta Hevossilta Oy:lle kohtuutonta rasitusta, vaikka MURAUS-asetuksen mukaisiin raja-arvoihin päätäisiinkin.

Ympäristölupalautakunnalla on kuitenkin ollut se käsitys, että melun kohtuuttomuuden pienentämisen yhtenä keinona voidaan käyttää rasitusta aiheuttavan ajan rajoittamista. Ja esimerkiksi teoksen Ympäristöoikeus (Kuusiniemi, Ekroos, Kumpula, Vihervuori, v. 2013) mukaan yleensä häiritsevän toiminnan ajallinen rajoittaminen on merkinnyt myös toiminnan häiritsevyyden vähene- mistä.

Lisäselvitystä vaativa seikka on myös ympäristölupatoiminnan maantieteellisen laajuuden määrittäminen eli se, katsotaanko yksityistien käyttö osaksi luvanvaraista toimintaa. Tulisi arvioida, voidaanko ympäristöluvanvaraisen toiminnan tuloksena syntynyttä tuotetta eli mursketta pitää osana käsittelyä vai ei. Samoin tulisi arvioida, olisiko mahdollista, että arvioitava luvanvarainen toiminta (maa-ainesten otto ja murskaus) tapahtuu vain esiteyllä 2,3 hehtaarin alueella, ja syntyvän tuotteen kuljetus yksityistietä pitkin arvioitaisiin osana tienkäyttöoikeutta.

Ympäristölupalautakunnan käsityksen mukaan tiekuljetuksiin ei vaadita ympäristölupaa. Korkeimman hallinto-oikeuden tulisi arvioida, oliko hallinto-oikeudella asiallista toimivaltaa ottaa päätöksessään kantaa näihin seikkoihin.

Maaoikeushan on antanut 15.11.2016 Forssan Ympäristöurakointi Oy:lle Lepistönmäen metsätielle tienkäyttöoikeuden murskeen kuljettamiseen ja palaut- tanut asian Forssan kaupungin yhdyskuntalautakunnan tiejaoston toimituk- seen käsiteltäväksi korvauksen määrittämiseksi siitä haitasta, joka kiinteistölle Hevossilta 61-408-20-4 aiheutuu kiviaineksen kuljettamisesta. Korkein oikeus ei päätöksellään 4.10.2017 antanut valituslupaa asiassa vaan totesi maa- oikeuden tuomion jäävän pysyväksi.

Ympäristölupalautakunta huomauttaa, että vaikka Vaasan hallinto-oikeus pää- töksessään asiassa saadun selvityksen perusteella totesi, että kallion louhin- nan lisäksi alueella on tarkoitus murskata muualta tuotavia kiviaineita 10 000 m³/a, lautakunta ei päätöksessään hyväksynyt hakijan esittämää muualta tuo- tavan kiviaineksen murskaamista.

Valitusta koskevana vastineenaan lautakunta uudistaa jo aiemmin Vaasan hallinto-oikeudelle antamansa lausunnot.